

tendens og fremme den eller forsøge at modarbejde den. Regeringen har valgt det første i sin konklusion, nemlig at forsøge at fremme den her tendens. Regeringen har med et flertal bag sig her i Folketinget valgt, at det er Danmarks politik, at Danmark reelt arbejder for en styrkelse af EU's egen militære identitet.

Det kan godt være, at kært barn har mange navne, og det kan godt være, at udenrigsministeren i sit indlæg heroppefra tidligere kunne nævne ordet NATO rigtig mange gange. Men det har ikke kunnet skjules under den efterfølgende debat, der har været, at det, der er realiteten i det, der er i gang, og den tendens, der er i gang, er styrkelse af EU's egen militære identitet.

I forhold til det danske forbehold kan udenrigsministeren komme med et citat, der siger, at vi ikke skal hindre de andre i at udarbejde noget, vi ikke selv vil være med i. Men jeg tror, det er meget svært at forholde sig konstruktivt i forhold til forbeholdet og den danske befolknings beslutning i en situation, hvor det er den danske regering, der er aktivt udfarende for at fremme den europæiske militære identitet.

I praksis handler det her i bund og grund om, at Europa, eller i første omgang EU og et stadig større EU, skal kunne handle militært uden USA, skal kunne handle, selv om USA siger fra og siger, at de ikke vil deltage i en action. Det vil sige, at den tendens, vi har gang i, i bund og grund skal modarbejde de kræfter både i USA og i Europa, som netop ønsker det tætte bånd mellem USA og Europa, og støtte de kræfter, som kan lægge kimen til fremtidige konflikter over Atlanten.

Vi synes i Dansk Folkeparti, at det er en trist tendens, som regeringen her arbejder for. Vi ønsker fra Dansk Folkepartis side ikke at sløjfe de ultratætte bånd over Atlanten. Vi ønsker ikke at genoplive de gamle franske ideer i en ny udgave. For vores holdning til sagen klar: Vi har en interesse i at modvirke de her tendenser, og vi har selvfølgelig også en række spørgsmål, vi synes stiller sig på baggrund af det arbejde, der foregår.

Et af dem er: Hvad i al verden er der galt i, at europæiske lande inden for NATO-alliancen, inden for NATO-kontrol, sådan som det er i dag, kan gøre en større indsats? Et af de argumenter, der har været fremført, for at EU skal kunne handle selv, er jo, at amerikanerne ønsker, at EU tager et større medansvar. Hvad er da problemet i dag i forhold til det? Intet, det er

kun det ideologiske skridt, som er forhindringen i forhold til det, man vil nu.

Et andet spørgsmål, som jeg også stillede tidligere under debatten, er: Hvor er det sted, hvor det vil være formålstjenligt, at EU griber militært ind på egen hånd uden at have det tætte bånd til USA?

Er det palæstinenser-israeler-konflikten? Er det Vestsahara? Hvor er det, det her såkaldte euroatlantiske område udstrækker sig til?

Et tredje spørgsmål, man kunne stille udenrigsministeren, er: Hvis den nye konstruktion nu fjerner nogle landes ønske om at kunne udbygge Vestunionen, jamen hvorfor er det så således, at det ikke er med i regeringens forslag her i Folketinget i dag, at Danmark skal trække sig ud af Vestunionen? Hvorfor er det, at vi stadig væk klammer os til Vestunionen og i virkeligheden selv er dybt engageret i Vestunionens arbejde?

Vi står efter Dansk Folkepartis opfattelse med et valg. Vi kan fastholde NATO-alliancen som Danmarks primære sikkerhedsorganisation, eller vi kan medvirke til at skabe en EU-militæralliance. Vi mener, svaret burde have givet sig selv, også for et flertal her i Folketinget. En ekstra understregning af, at den her tendens jo kører med fuld fart, kom jo lige for et øjeblik siden, hvor fru Charlotte Antonsen højt og flot sagde, at det er vigtigt, at EU kan sætte magt bag ordene, det er vigtigt, EU kan handle uafhængigt af en amerikansk præsident. Det kan vi med det nye, og det kan vi med de beslutninger, der bliver truffet i København.

Spørgsmålet, der rejser sig på baggrund af sådan en formulering fra Venstres ordfører til udenrigsministeren, er selvfølgelig: Hvad menes der så om udenrigsministerens udsagn om, at anvendelse af NATO-aktiver i europæiske operationer endvidere i disse tilfælde kræver en samlet stillingtagen i NATO? Flertalspartierne har ikke sammenhæng i formuleringen.

Jeg skal derfor på baggrund af Dansk Folkepartis holdning til dette emne stille følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at Danmarks forsvars- og sikkerhedspolitiske interesser varetages bedst primært gennem NATO-alliancen, opfordres regeringen til aktivt at modarbejde enhver opbygning af en EU-militær identitet.« (Forslag til vedtagelse nr. V 86).